

עפ"ג 8/09/2013 - רוברט מירנד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית משפט לעערורים פליליים

עפ"ג 13-09-8105

בפני כב' השופט אריה רומנווב, השופט עוזד שחם ושופט ראובן שמייע

בעניין: רוברט מירנד

המעורער

נ ג ד

המשיבת

מדינת ישראל

ב"כ המעורער: עו"ד ע' אשכנזי

ב"כ המשיבת: עו"ד ז' גיאת ועו"ד א' פדן - פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

1. לפניו ערעור על גזר דיןנו מיום 21.7.13 של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט י' מינטקוביץ), שנitin במסגרת ת.פ 26839-02-13.

2. המעורער הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבודותיו של כתב אישום אשר "חס לו" עבירה של תקופת חסר ישע על ידי אחראי. על פי עובדות כתב האישום, המעורער - שהינו עובד זר מהודו - עבד כמטפלו הצמוד של המתلون, קשייש ליד 1929. על פי כתב האישום, ביום 8.2.13, במועד שאינו ידוע במדויק למשיבת, בין השעות 14.30 ל- 21.00, תקף המעורער את המתلون, בביתו, תוך שהיכה בעינו, בפיו ובאפו ואחז בכוח בגרונו. כתוצאה מעשי אלה נגרמו למתרון המטופמות סביב עין שמאל, נפיחות בסמוך למיחיצה בנחיר השמאלי לרבות דימום מהאף, נפיחות בשפה התחתונה, דימום בחול הלוע, והמטומה בצוואר מימין.

3. ביום 20.6.13 הרשע בית משפט קמא את המעורער בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. לאחר שהצדדים טענו לעונש, גזר בית משפט קמא על המעורער את העונשים הבאים: 18 חודשים מאסר לרצוי בפועל; מאסר מוותנה; ופיקוח למתרון בסך של 20,000 נ"ח.

4. הערעור שהגיש המעורער - אשר נסוב רק על גזר הדין - הופנה בתחילת ריק נגד מידת עונש המאסר בפועל שהוטל על המעורער. בהקשר זה טען המעורער שתי טענות: הטענה האחת היא, שהעונש שבית משפט קמא

הטיל על המערער חורג מרמת הענישה הנוגגת בפסקתם של בתי המשפט ביחס לעבירות דומות. הטענה השנייה שהعلاה המערער היא, שהעונש אותו בית משפט קמא הטיל על המערער חמור מהעונש אותו המשיבה עצמה ביקשה כי בית משפט קמא יטיל על המערער.

.5. לטענת ב"כ המערער, טעה בית משפט קמא משקבע כי מתחם הענישה ההולם בתיק זה הוא מסר בפועל לתקופה שנעה בין שנה ל-3 שנים. על פי הטענה, בחינת עמדת ההחלטה במקרים דומים מלבדת, כי מתחם הענישה נע בין בין מסר מותנה, דרך מסר בעבודות שירות, ועד מסר בפועל לתקופה שנעה בין 6 ל-15 חודשים. ב"כ המערער טען עוד, כי בית משפט קמא אף סטה לחומרה מתחם הענישה שטענה לו המשיבה, והוא מסר בפועל לתקופה שבין 8 ל-18 חודשים. בהקשר זה ציין ב"כ המערער, כי אמ衲ם הדבר מצוי בסמכותו של בית משפט קמא, ואולם לשיטתו, לא הובא על ידי בית משפט קמא נימוק לסתיה ניכרת זו. ב"כ המערער הוסיף וטען, כי בית משפט קמא התעלם מנסיבות שאינן הקשורות בנסיבות העבירה ואשר יש בהן, לטעמו, כדי להקל בעונשו של המערער: עברו הנקי של המערער; הפגיעה במשפחה של המערער המתגוררת בהודו, אשר מטה לחמה נכרת שעה שהמערער לא יכול לפרנסה בעודו במסר; ונסיבות חייו הקשות של המערער והקשיי הכרוך בעבודתו כמתפל. לאור האמור עתר ב"כ המערער לכך שבית משפט זה יתרעב בעונש שגזר על המערער בית משפט קמא, יקל בו, ויעמידו על 13 חודשים מסר בפועל, כפי שביקשה המשיבה במסגרת טיעוניה לעונש.

.6. המשיבה טענה מנגד, כי יש לדחות את הערעור. נטען, כי אין חולק על כך שבית משפט קמא מוסמך היה לגוזר על המערער עונש חמור יותר מאשר שעטרכה לו המשיבה, בפרט כאשר מדובר בתיק שלא הושג בו הסדר טיעון, כמו בעניינו. עוד נטען, כי בכל מקרה בית משפט קמא לא גזר על המערער עונש החורג מתחם הענישה הראי לו טענה המשיבה במסגרת טיעוניה לעונש. לבסוף נטען, כי בנסיבות של המקירה, העונש שנגזר על המערער הוא עונש ראי וholes.

.7. במסגרת טיעוני הצדדים לפנינו, בדיון שהתקיים ביום 13.12.5.5, טען ב"כ המערער, כי בערעור שהוגש על ידו הוא נמנע, במכoon, מליירער על רכיב הפיזי למטלון שנפסק על ידי בית משפט קמא, וזאת לנוכח העובדה שהדבר היה מחייב אותו לצרף את המטלון לצד להליך הערעור - מהלך שלא חוץ בו. בתום הדיון ולאור הערות שהופיעו בבית המשפט, התבקש ב"כ המערער להודיע אם בכוונתו לבקש לתקן את הودעת הערעור על דרך הוספת טענה בעניין הפיזי שנפסק לטבות המטלון, דבר שיחייב לצרף את המטלון לצד נוסף לערעור. בעקבות כך הודיע ב"כ המערער, כי הוא מבקש לתקן את הודעת הערעור כאמור. המשיבה הודיעה בתגובה, כי היא מתנגדת לבקשתה. עוד הודיע המשיבה, כי נודע לה שהמטלון נפטר לפני חצי שנה, וכי בנו, שהיה האפוטרופוס של המטלון בשליחי חייו, מטפל בעניינו. ביום 15.1.14 נעתרנו לבקשת המערער לתקן כתוב הערעור וקבענו מועד נוסף לשמייעת טיעוני הצדדים. במסגרת החלטה זו התבקש ב"כ המשיבה להעביר לידיעתה בנו של המטלון את תוכנה של ההחלטה. ביום 12.2.14 הגיע המבקש "בקשה להוספה נימוקים לעניין רכיב הפיזי". המשיבה הודיעה כי היא מתנגדת לבקשתה זו.

.8. בפתח הדיון שהתקיים לפנינו ביום 17.2.14 נעתרנו לבקשת המערער להוספה נימוקים לעניין הפיזי. עוד בפתח הדיון, ב"כ המשיבה הודיע כי בנו של המטלון לא התיצב לדין, והוא הציג בפני בית המשפט מכתב אותו הפנה הבן אל ב"כ המשיבה ובו ביקש, בין היתר, לפטור אותו מה הצורך להתיצב לדין. במסמך זה כתוב בנו של המטלון, כי ابوו לא התואש מההחלטה שנגרמה לו על ידי המערער, וכי מיד עם שחרורו מבית החולים הועבר האב לבית אבות, שם שהה עד לפטירתו בחודש אוגוסט 2013. עוד צוין בכתב, כי מאז הפטירה משפחחת האב לבית אבות, שם שהה עד לפטירתו בחודש אוגוסט 2013. ועוד צוין בכתב, כי מאז הפטירה משפחחת

המתalonן מציה במצב קשה מאוד. הבן ציין עוד במכtab, כי אין הוא מעוניין לעבור את "החויה הזה מחדש", כלשהו, ועל כן ביקש לפטור אותו מהתייצב לדין. לבסוף ביקש הבן שלא להקל בעונשו של המערער.

9. בעניין רכיב הפסיכו טען ב"כ המערער, כי לנוכח העובדה שבנו של המתalonן לא התיעצב לדין, הרי שיש לקבל את הערעור, מטעם זה בלבד, ככל שהוא נוגע לרכיב זה. לגופו של עניין טען ב"כ המערער, כי שגה בית משפט קמא משהshit על המערער רכיב של פיזי, שכן המשיבה כלל לא עתרה לחיבת את המערער לפצות את המתalonן, ועל כן לא ניתן למערער הזדמנות להציגן מפני האפשרות שיטול עלייו פיזי, ולמסור את עמדתו ביחס לעניין זה. הטלת הפסיכו, כך נטען, הייתה פרי ויזמתו של בית משפט קמא, מבלי שהמשיבה ביקשה זאת, ובבלתי שהתקיים דין בעניין. עוד נטען, כי על פי הפסיקה הנוגגת בעבירות מסווג זה אין מתקבל להשิต על נאים פיזי כספי, וזאת, אף לפי הטענה, מתוך הבנה שמדובר באוכלוושיה מוחלשת הבאה לישראל על מנת לפרנס את משפחתה, ומスク אין טעם בפסקת פיזי שסמלילא לא יוכל נאים אלה לעמוד בו. בהקשר זה טען ב"כ המערער, כי סכום הפסיכו שחביב בו המערער - בסך של 20,000 ₪ - הוא סכום "אסטרונומי" מבחינתו של המערער, וכי אין לו כל יכולת לעמוד בו. ב"כ המערער הוסיף וטען, כי הפסיכו נפסק מבלי שהובאו ראיות לנזק כלכלי כלשהו שנגרם למתalonן כתוצאה מהמעשים בהם הורשע המערער. עוד טען ב"כ המערער, כי משמעוותה של פסקת הפסיכו בניסיבותו של המערער היא שלילת האפשרות שיזכה לשחרור מוקדם, וזאת ממשוםuai תשלום פיזי שנפסק על ידי בית המשפט במסגרת גזר הדין הוא אחד מהשייקולים שווועדת השחרורים רשאית לשקל. לטענת ב"כ המערער, הלכה למעשה לענשו ועדות השחרורים אין משחררות אסירים שלא עמדו בתשלום הפסיכו למתalonנים. לבסוף טען ב"כ המערער, כי על המערער הוות עונש מאסר ממושך אשר די בו כדי לענות על שיקולי הענישה, וזאת מבלי להזדקק גם להטלת חיוב בדמות פיזי למתalonן, בפרט מקום בו המתalonן נפטר.

10. ב"כ המשיבה טען מנגד, כי עמדתה של המשיבה היא שלא היה כלל מקום לצרף לערעור שלפנינו את בנו של המתalonן. נטען, כי מדובר בצעד טקי מצדו של המערער, שמטרתו לאפשר לשחרור שחרור מוקדם באמצעות " nicki שליש", וכי בנסיבותיו של התקיק, אין מקום להיעתר לכך. עוד נטען, כי יש לדחות גם את טענות המערער בכל הנוגע לאי התיעצבות בנו של המתalonן לדין, שכן המשיבה היא הצד שכגד, גם לעניין הפסיכו.

11. לא ריאנו מקום לקבל את טענת ב"כ המערער ולפיה יש לקבל את הערעור בעניין הפסיכו רק ממשום שבנו של המתalonן לא התיעצב לדין. במכtabו כתוב בנו של המתalonן על המצב הקשה בו נמצאת המשפחה בעקבות מות האב, ועל רצונו של הבן שלא "לעbor את החוויה הזה מחדש". בקשתו של הבן מובנת, ואנו נוטנים לה משקל מלא, כמו גם לתוך הדברים שהבן כתב הן בשלב הティיעונים לעונש בבית משפט קמא והן במסגרת הערעור שלפנינו. דמותו של האב עומדת לנו ונימנו ואנו ערים לכABAה של המשפחה ולתחשותיה, שהרי איש אינו חולק על חומרת המעשים שעשה המערער.

12. ב"כ המערער טען לפנינו, כאמור, כי תוצאת גזר דין היא שהעונש הכללי שבית משפט קמא הטיל על המערער חמור במידה משמעותית מהעונש הנוגג בעבירות מסווג זו בה הורשע המערער, ומהעונש לו עתרה המשיבה. כזכור, המשיבה עתרה לכך שבית משפט קמא יטיל על המערער עונש מאסר לritchוי בפועל לתקופה של 13 חודשים, מבלי תוספת פיזי. מכאן, שבנהחה כי המערער היה זוכה ל" nicki שליש" מתוקפת מאסר זו וכן לשחרור מינהלי, הוא היה צפוי לרצות בפועל כ-8.5 חודשים מאסר. לעומת זאת, בית משפט קמא הטיל על המערער עונש של 18 חודשים מאסר וכן פיזי כספי אותו, כך נטען, אין יכולת המערער לשלם. לנוכח מדיניות

ועדת השחרורים ברגע דא, כפי שנטען לפנינו, יהיה על המערער לרצות עונש של 18 חודשים מאסר בפועל, או עונש המתקרב לעונש זה. לטענת ב"כ המערער, תוצאה זו אינה סבירה ונינה רואה, ועל כן מתבקשת התערבותה של ערכאת העreau.

13. לאחר ששמענו את טענות הצדדים וסקלנו בדבר הגענו לכל מסקנה, כי יש מקום לקבל את העreau, בחלוקתו, ככל שהוא נוגע לרכיב הפסיכו בלבד. איננו מקבלים את העreau בכל הנוגע לרכיב המאסר שהוטל על המערער. אמנם, בית משפט קמא לא אימץ את עמדת המשיבה בעניין זה ובחר לגזר על המערער עונש מאסר חמור יותר, ואולם, אין חולק על כך שהדבר מצוי היה בסמכותו של בית משפט קמא. בסופו של יומם, איננו סבורים כי בנסיבות העניין עונש המערער מצדיק את התערבותה של ערכאת העreau.

14. אשר לרכיב הפסיכו למ洋洋ן. כאמור, אנו סבורים שיש לקבל את העreau בעניין זה. הטעם העיקרי לכך טמון בעובדה שבמסגרת טיפולית לעונש לא עתרה המשיבה לגזר על המערער עונש של פיזי כימי למ洋洋ן, בנוסף לעונש המאסר אותו ביקשה להטיל על המערער. משמעות הדבר היא, שלא ניתן לumaruer הזדמנויות לטעון בעניין זה בפני בית משפט קמא בטרם גזר את דיןו. אכן, במסגרת המכתב אותו כתוב הבן בשלב הטיפולים לעונש, הוא פירט את הנזק הכללי שנגרם למשפחה כתוצאה ממושיו של המערער, המתבטאת בעיקר בכך שלאחר מעשה התקיפה הועבר האב לבית אבות. עם זאת, כאמור, בקשה לחזיב המערער בפסיכו המ洋洋ן לא העולתה בפני בית משפט קמא, ולא התקיים כל דין בעניין זה. אין לנו יודעים אם בית משפט קמא היה מודיע לכך שאית תשלום פיזי שהוטל על נאשם עלול לפגוע בסיכוייו לזכות בשחרור מוקדם, ועל כן אין להוציא מכלל אפשרות שאלתו הייתה ניתנת לumaruer הזדמנויות להתייחס לשאלת הפסיכו והוא היה טוען את טענותיו בעניין זה, היה בית משפט קמא נמנע מלהזכיר את המערער בתשלום פיזי למ洋洋ן. כאמור, ב"כ המערער טען לפנינו כי עדות שחרורים נהוגות שלא להעניק לנאים שחרור מוקדם אם לא שילמו את הפסיכו שהוטל עליהם בגין הדין, וטענה זו לא נסתרה על ידי המשיבה.

15. לאחר שהבנו בחשבונו את מכלול נסיבות העניין, ובכלל זה: את אורך תקופת המאסר שהוטלה על המערער, אשר דומה כי יש בה, כשלעצמה, כדי להוות עונש ראוי בנסיבות המקרא שלפנינו; את טענות ב"כ המערער בדבר מצבו הכללי של המערער אשר אינו מאפשר לו לשלם את הפסיכו; ואת הטענה בדבר מידת השפעתה של עובדה זו על האפשרות שהumaruer יזכה בשחרור מוקדם, הגענו לכל מסקנה כי יש מקום לבטל את ריכיב הפסיכו למ洋洋ן.

16. נשוב ונאמר בטרם חייטם, כי נתנו את דעתנו גם לאמור במכתבים שכתב בנו של המ洋洋ן, וכן בהחלטת מבינים את האמור בו ואת תחושותיה של משפחת המ洋洋ן. מעשי שלumaruer הינם חמורים וראויים לכל גינוי, וסביר להניח כי הייתה להם השפעה על משפחת המ洋洋ן כולה, מעבר לפגיעה במ洋洋ן עצמו. ואולם אנו סבורים, לאור האמור לעיל, שאין מנוס מקבלת העreau. נזכיר שוב, כי עונש המאסר שהוטל על המערער, לכשעצמו, כבד מזה לו עתרה המשיבה.

17. **סוף דבר.** העreau מתקבע, בחלוקתו, במובן זה שהוא מורות על ביטול ריכיב הפסיכו למ洋洋ן מגזר דין של בית משפט קמא. יתר חלקו גזר דין יוותר על כנמו. ב"כ המשיבה מתבקש להעביר העתק מפסק דין זה לבנו של המ洋洋ן.

ניתן היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.

ראובן שמייע, שופט

יעודד שחם, שופט

אריה רומנוב, שופט